

ת"פ 7505/08/15 - תביעות צפת נגד קורן לואיס קרלס פיבל

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 7505-08-15 תביעות צפת נ' קרלס פיבל

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
תביעות צפת

המאשימה

נגד

קורן לואיס קרלס פיבל

הנאשם

גזר דין

כתבי האישום ורקע

1. הנאשם הודה בשני תיקים פליליים שצורפו בהליך זה.

ביום 26/10/15 הודה הנאשם בכתב האישום בתיק זה, שעניינו עבירות **היזק לרכוש במזיד** - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ו**הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

העבירות בוצעו ביום 24/4/15 סמוך לשעה 04:19, אזי דווח במוקד 100 של המשטרה על רכב שעומד בצד כביש 90 לכיוון עמיעד בצורה מסוכנת. משהגיעו השוטרים למקום, ופגשו בנאשם שהיה באותה עת בתוך הרכב, החל הנאשם להשתולל, סירב להישמע להוראות השוטרים ורץ לכביש הראשי תוך שהוא מסכן את עצמו.

בהמשך, משהגיעו לתחנת המשטרה בראש פינה, המשיך הנאשם להשתולל, בעט בשולחן ושבר אותו בחלקו התחתון.

ביום 26/10/15 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם יודה, וכי טרם הרשעה וטיעונים לעונש יתקבל תסקיר בעניינו אשר לא יחייב את המאשימה.

על סמך הודאתו זו, נקבע כי הוא ביצע את העבירה ונשלח לקבלת תסקיר שיבחן גם את שאלת הרשעתו בדין.

2. ביום 14/7/16, לבקשת הנאשם ובהסכמת המאשימה, צורף התיק השני, ת"פ 23920-12-14 של בית משפט השלום בטבריה, שעניינו עבירה של **תקיפת שוטרי** - עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

מדובר באירוע מיום 18/3/14, שבו, בשעות הערב, בעוד הנאשם תחת השפעת אלכוהול, התקשר למוקד 100 של המשטרה והזמין ניידת בטענה ששכנו נתן לו סמים והכה אותו.

השוטר שהגיע למקום ניסה לברר עם הנאשם אודות תלונתו, אך לא הצליח לקבל פרטים שכן הנאשם כאמור היה שיכור.

למקום הגיעו שומר הקיבוץ, רב"ש הקיבוץ ואביו של הנאשם.

הנאשם סירב להישמע לבקשת האב ללכת עמו הביתה, צעק וקילל אותו, או אז פנה לשוטר ואמר לו "אני אתן לך ראסיות בפנים". השוטר שחש כי אלימותו של הנאשם מתגברת התקשר להזמין תגבורת, תוך כדי כך **היכה אותו הנאשם בשפה.**

תסקירי שרות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים, שני התסקירים הראשונים הוגשו טרם צירוף התיק הנוסף, והאחרון אחרי הצירוף.

3. תסקיר מיום 28/2/16

על פי התסקיר, הנאשם רווק בן 24 שנים, עבד בעבודות מזדמנות שעיקרן שמירה, ומזה חודשיים עובד בתחום החקלאות בקיבוץ איילת השחר. סיים 12 לימוד עם בגרות חלקית. הנאשם שלל בעיות התנהגות וקשיים מיוחדים במסגרת לימודיו ב"קידום נוער". ממידע רפואי שהציג עלה כי בהיותו בן 18 היה מעורב בתאונת דרכים קשה כשנהג תחת השפעת אלכוהול ונגרמה לו פגיעת ראש קשה בעקבותיה סבל מבעיות רפואיות שונות ונקבע כי אינו כשיר לשרת בצבא.

הנאשם נולד בגואטמלה ואומץ על ידי הוריו בגיל חודשיים. הוריו הם זוג עולים, מאוסטרליה וסקוטלנד ולהם שתי בנות ביולוגיות, ובשלב מסוים אף שימשו כמשפחה אומנת לילדים נוספים בקיבוץ קדרים - שם מתגוררת המשפחה.

הנאשם התקשה לשתף בתחושותיו לגבי היותו ילד מאומץ, אך מסר כי הקשר עם הוריו היה קרוב וכי זכה ליחס חם, תיאר משפחה מלוכדת שערך האהבה והנתינה בה הוא ערך עליון.

שרות המבחן מסר כי לחובתו של הנאשם עבר פלילי בגין נהיגה בקלות ראש ושכרות, עליה נידון למאסר על תנאי ופסילת רישיון.

בהתייחסו לעבירה הנוכחית - הנאשם התקשה לקבל אחריות על המיוחס לו וטען כי אינו זוכר פרטים, למעט העובדה ששתה הרבה והבין כי התנגד לשוטרים והשתולל.

הנאשם מסר כי החל לשתות בגיל צעיר בנסיבות חברתיות, כי אינו שותה באופן יומיומי, **והודה כי כשהוא**

שונה, אינו שולט בכמויות השתייה ולרוב מאבד שליטה. הנאשם טען כי הסתכסכותו עם החוק היו כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

הנאשם פנה לעמותת אפש"ר באופן עצמאי בעזרת הוריו באפריל 2014, העובדת הסוציאלית שטיפלה בו מסרה לשרות המבחן כי הנאשם אובחן כבעל "תלות באלכוהול" והוא החל טיפול במרכז.

ממידע עדכני נמסר כי הנאשם הצליח להפסיק לשתות לזמן מוגבל, אך עם הזמן חזר לשתות. **נמסר כי בכל פעם בה הנאשם שונה, אפילו אם זו אינה כמות מופרזת של אלכוהול, הוא מאבד שליטה והתוצאה היא הרסנית.**

בשיחות עמו טרם הגשת התסקיר, מסר הנאשם כי **אינו מתכוון להפסיק לשתות והוא מתכוון להמשיך לשתות כל חייו**, בנוסף צוין כי חלה ירידה במוטיבציה שלו לטיפול וכי הוא התקשה לשתף פעולה באופן מלא ולהגיע למפגשים הפרטניים, הרבה להיעדר ולרוב לא הודיע על כך.

ועדת ההערכה של מרכז אפש"ר החליטה לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור ולשתף פעולה לתקופת ניסיון בת 3 חודשים.

בנוסף מסר הנאשם כי השתמש בסמים מסוג גראס, ואולם שלל התמכרות לסמים, וטען כי לאחרונה אינו משתמש. **הנאשם לא הגיע לבדיקות לגילוי שרידי סם שנקבעו לו במסגרת שרות המבחן.**

שרות המבחן העריך כי הנאשם הנו צעיר בעל זהות בלתי בשלה ומגובשת, אשר התקשה לפתח יכולת להתמודד עם מצבים מתסכלים באופן מתקדם ולפתח תחושת ערך ויכולת.

עוד נמסר כי הנאשם הקפיד לתפקד באופן נורמטיבי במערכות חיי השונות.

נמסר כי קיימת אצל הנאשם נטייה להדחיק קשיים רגשיים וקונפליקטואליים ביחסיו הבינאישיים וכי הוא **נטה לצרוך כמויות בלתי מבוקרות של אלכוהול כמפלט לתחושות של עומס רגשי וכדי להשתייך לחברת השווים.**

הנאשם התקשה לערוך התבוננות פנימית ולהבין את הבעייתיות בהתנהלותו, נטה להשתמש במנגנוני הגנה השלכתיים והתקשה להכיר במורכבות מצבו ההתמכרותי.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם דחס בתוכו כעס וזעם שצבר במהלך התפתחותו, קושי בהצבת גבולות פנימיים וויסות התנהגותו לצד קשיים בקבלת סמכות חיצונית, וכי **כל אלה מעלים את הסיכון לפריצת גבולות על ידו.**

יחד עם זאת, שרות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי נחוזה כאירוע מכונן ומציב גבולות, וכי הנאשם הבין את השלכות אורח חייו הבעייתי על מצבו ועל עתידו האישי וביטא הסכמה להמשך טיפול באפש"ר.

שרות המבחן העריך כי הנאשם זקוק לעבודה טיפולית מעמיקה וארוכת טווח והמליץ לדחות את הדיון בעניינו בשלושה חודשים.

המלצת שרות המבחן התקבלה וניתנה דחייה.

4.

תסקיר מיום 29/5/16

שרות המבחן מסר כי הנאשם שיתף פעולה עם עמותת אפש"ר במשך תקופה קצרה, אך חזר לשתות אלכוהול והתנגד לשתף פעולה באופן מלא. הנאשם מסר שוב כי **אינו מעוניין להפסיק לשתות בשלב זה של חייו על אף ההבנה שקיים קשר בין השתייה הבלתי מבוקרת לאיבוד השליטה העצמית.**

הוקמה ועדה בה נכח גם שרות המבחן, שם מסר הנאשם כי בשלב זה של חייו אינו פנוי לטיפול שכן הוא עובד מספר שעות רב ביום ולא הצליח להתגייס לטיפול ולכללי המסגרת והטיפול בו הופסק.

שרות המבחן העלה ספק לגבי יכולתו של הנאשם להפיק תועלת מהקשר הטיפולי.

שרות המבחן מסר כי ניכר שהנאשם אינו מנצל את האפשרות להיעזר בקשר טיפולי וביטא ספקות לגבי יכולתו להיגמל לחלוטין משתייה.

עוד נמסר, כי על אף תקופת הניסיון הארוכה בה נמצא הנאשם בטיפול במסגרת עמותת אפש"ר, לא חל שינוי במודעותו העצמית ובאשר לצורך להימצא בהליך טיפולי.

שרות המבחן סבר כי ללא הליך טיפולי מעמיק קיים סיכון כי הנאשם יחזור לשתיית אלכוהול בכמויות בלתי מבוקרות, וכי הסיכון להישנות ביצוע עבירות על ידו הינו גבוה, על כן שרות המבחן לא נתן המלצה טיפולית במסגרתו שיש בה כדי להביא להפחתת הסיכון להישנות התנהגות מפרת חוק על ידו.

5. ביום 6/6/16, לבקשת בא כוחו של הנאשם, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת להוכיח פיכחון ושיתוף פעולה עם עמותת אפש"ר ושרות המבחן.

הובהר לנאשם, כי אי התייצבות במסגרות, אי עמידה בבדיקות או תוצאה שלילית לגבי שימוש באלכוהול, יסיימו את בחינת ההליך הטיפולי לגביו.

הדין נדחה בשלושה חודשים נוספים לקבלת תסקיר משלים.

כפי שצויין לעיל, בשלב זה צירף הנאשם את התיק הנוסף של בית משפט השלום בטבריה, ושרות המבחן התבקש לכלול בתסקירו השלישי התייחסות גם לתיק שצורף.

6.

תסקיר מיום 4/9/16

שרות המבחן דיווח כי הנאשם גילה הבנה לבעייתיות שבניהול חיים סביב צריכת אלכוהול בכמויות בלתי מבוקרות וכי הוא מעוניין לשתף פעולה עם התוכנית שהוצעה לו בעמותת אפש"ר.

העובדת הסוציאלית שטיפלה בנאשם מסרה כי התקיימו שישה מפגשים, בהתחלה הנאשם לא הקפיד להגיע אך בחודש האחרון הקפיד להגיע לכל המפגשים, שיתף פעולה, אם כי ניכר קושי ביצירת אמון ובתקשורת פתוחה וכנה. **גם הפעם - הביע הנאשם התנגדות נחרצת להפסקה מוחלטת של השתייה, גילה עמדות נוקשות**

בעניין השינוי והצורך בטיפול, והביע עמדה כי אינו מוכן להשתנות גם אם ישלם מחירים בעתיד.

נוכח סירובו של הנאשם להפסיק לחלוטין את השתייה, נערכה עבורו תוכנית לפיתוח שליטה על כמויות ותדירות שתיית האלכוהול. הנאשם דיווח על הפחתה משמעותית של שתייה, ומסר כי איננו מגיע למצבי שכרות, וכי סירב במספר הזדמנויות לשתות באירועים חברתיים. העובדת הסוציאלית העריכה כי מדובר ביכולת שליטה טובה במצבו.

שרות המבחן התרשם כי חל שינוי בנאשם, וכי הוא השתדל להתמיד בטיפול ולהיפתח במגבלות יכולותיו.

שרות המבחן העריך כי הנאשם זקוק לליווי מקצועי, והנאשם הביע רצון ומוטיבציה להמשיך בהליך הטיפול בעמותת אפש"ר על מנת לבדוק את המניעים לכישלוננו ולשקם את חייו.

שרות המבחן העריך כי התנהגות הנאשם היוותה קריאת עזרה והמליץ להעמידו בצו מבחן למשך שנה נוסף על עונש מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי.

ראיות לעונש

מטעם הנאשם העידו לעונש שתי עדות - מזכירת קיבוץ קדרים, בו מתגורר הנאשם יחד עם משפחתו, ואמו.

7. הגב' לוי נעמה - מזכירת קיבוץ

מזכירת הקיבוץ הסבירה כי קיבוץ קדרים הוא אגודה שיתופית חקלאית, המקיים תקנון לקבלת חברים, בו נקבע כי מי שמבקש להתקבל לקיבוץ נדרש להציג מידע מפורט על עצמו, הכולל מידע על תיקים משפטיים המתנהלים נגדו, ואחד הפרמטרים להוצאת חבר מהקיבוץ הוא הרשעה במעשה פלילי שיסודו באי יושר או בעבירה מסוג פשע.

הגב' לוי ביקשה מבית המשפט לתת לנאשם הזדמנות על מנת להיקלט כחבר מן המניין בקיבוץ שבו גדל.

לשאלת בית המשפט, אם שיקול הדעת הסופי לקבלת חבר או אי קבלתו נתון לקיבוץ, ענתה כי היא חושבת שכן.

8. אמו של הנאשם

האם העידה כי המשפחה אוהבת את הנאשם ותומכת בו וכי הוא נמצא היום במקום אחר מזה בו היה לפני שנה ושנתיים.

האם מסרה כי המשפחה נמנעת משתיית אלכוהול בעת ביקוריו של הנאשם.

האם ביקשה שלא להרשיע את הנאשם ולחלופין לתת לו את ההזדמנות בצורה הטובה ביותר.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 15/9/16 טענו הצדדים לעונש.

9. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי הערך המוגן בעבירות נשוא כתבי האישום הוא שמירה על שלמות הגוף.

ב"כ המאשימה טען למתחם עונש בין 4-10 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הפנה לאמור בשלושת תסקירי שרות המבחן, לגבי שתיית האלכוהול והשפעת התמכרות זו על הנאשם ובהתאם לאי הנכונות להיגמל מהשתייה והבעייתיות בהירתמות להליך טיפולי.

ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם עונש שלא יפחת מ-6 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם גם בדרך של עבודות שרות, עונש מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי ופיצויים לשוטר.

10. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם הדגיש את חשיבותו של הליך טיפולי לנאשם. נאמר כי תלותו של הנאשם באלכוהול הנה מחלה, ולפיכך יש לנהוג בנאשם בסבלנות ולתת לו הזדמנות. הסנגור טען כי הנאשם גילה כנות בכך שהודה כי איננו מתנזר כלל משתייה, אך ביקש לזקוף לזכותו את מאמציו לווסת את השתייה ולהימנע משימוש קיצוני ומוגזם באלכוהול.

ב"כ הנאשם הביע חשש מנזק שיגרם לנאשם אם יורשע בדין, וביקש שלא להרשיעו, ולהסתפק בהטלת צו מבחן ארוך ושל"צ לשעות ארוכות.

11. הנאשם

הנאשם העיד כי הוא נמצא בטיפול בעמותת אפש"ר מעל שנתיים, והודה כי אומנם לא הפסיק לשתות, אך מתמסר לטיפול.

עוד מסר, כי מזה כשנה הוא מנהל 20 עובדים באספקת שירותי חיסון ללולים וכי הוא נמצא בזוגיות מזה שנה.

הנאשם העיד כי הוא חזר להתגורר בקיבוץ עם הוריו, והעריך כי ישנה אצלו מגמת שיפור והתקדמות במצבו, טען כי הוא מעוניין להמשיך בטיפול.

שאלת ההרשעה

12. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הנה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

הכלל המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, נקבע בע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל**. שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש**, נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרון השוויון בפני החוק.

13. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

14. מדובר בשני אירועים פליליים, שאירעו בהפרש של כשנה זה מזה, אשר בהם ביצע הנאשם עבירות בהיותו בגילופין.

התמונה הרחבה הובררה היום, בתסקירים מעמיקים של שרות המבחן.

באירוע הראשון ממרץ 2013 - הנאשם הזעיק משטרה לקיבוץ, התפרע, ובשיא האירוע תקף שוטר, אשר יחד עם אחרים ניסה להרגיעו ולהשתלט עליו.

באירוע השני מאפריל 2014 - הנאשם התנהג באופן מסוכן וחריג, נעמד בציר תנועה בשעות לילה בהיותו בגילופין, ובהמשך הזיק לשולחן בתחנת משטרה.

בשני המקרים, מדובר בהתנהגות חריגה באופן קיצוני, על רקע של איבוד שליטה מוחלט בשל שימוש באלכוהול.

ההתנהגות אינה כזו המאופיינת באלימות בסיסית, בזלזול בחוק או באכזריות. בנוסף, אין באירועים מוטיבים של תכנון, זדון, או כוונה פלילית.

לעומת זאת, חומרתה של ההתנהגות, בשני המקרים, הנה בסיכון שבה העמיד הנאשם את האחרים - במקרה הראשון בקיבוץ, תקף שוטר ופגע בו, במקרה השני, בכביש, סיכן נהגים ונוסעים, סיכן שוטרים ופגע באכיפת החוק.

אחת העבירות בהן הודה הנאשם הנה תקיפת שוטר, בגינה נקבע, בסעיף 273 לחוק העונשין, עונש מאסר מינימום.

ככלל, הימנעות מהרשעה אינה מתיישבת עם תכלית החקיקה ועם החומרה המיוחסת לעבירה זו.

בתקיפתם הפיזית של שוטרים, ובהפרעה להם במהלך ביצוע תפקידם ישנה חומרה יתרה.

אוכפי החוק ראויים להגנה על שלומם, בדרך של כפיית ציות, הישמעות להוראות, והימנעות מתקיפת שוטרים.

הנאשם פגע בערכים מוגנים של שמירה על ביטחון הציבור, ציות לחוק וכן שמירה על ביטחונם האישי ושלמות גופם של השוטרים ויכולתם לבצע את תפקידם כדין בלי שיחששו לחייהם ולגופם, בנוסף נפגעו ערכים של שמירה על רכוש הציבור וקניינו.

סבורני כי הימנעות מהרשעה בצירוף הנסיבות בשני האירועים איננה הולמת את חומרתם. אי הרשעה תהיה מוצדקת, אם בכלל, רק במקרה חריג ביותר, שבו תוכח פגיעה משמעותית של ההרשעה בנאשם, כמו גם שינוי מיטבי בנסיבות אישיות והירתמות ללא דופי לטיפול.

בעניינו של הנאשם - לא מתקיימים אותם תנאים, ולפיכך יש להרשיעו בדיון.

הנאשם הצעיר שבפני מגיב באופן חריג ביותר לאלכוהול.

השפעתו הרעה של האלכוהול על הנאשם היא אשר הובילה אותו לביצוען של העבירות, בשני אירועים מדאיגים, בהם פעל במה שנראה כאיבוד מוחלט של שליטה.

לצד תלות הרסנית זו - הנאשם חזר שוב ושוב על עמדתו לפיה אינו מתכוון להפסיק לחלוטין את שתיית האלכוהול, למרות מודעותו לכך כי שתיית אלכוהול ואפילו בכמות שאינה מופרזת, גורמת לו איבוד שליטה על מעשיו.

לנוכח עמדתו, נקבעה עבור הנאשם תוכנית טיפולית חלופית, המתמקדת בפיתוח שליטה על כמויות ותדירות שתיית האלכוהול. מדובר בתוכנית שאיננה מיטבית, שכן אין בה רכיב חיוני של התנזרות משתייה - רכיב אשר ידוע שהנו מרכזי ובסיסי בהליכי גמילה.

שיתוף הפעולה של הנאשם בטיפול לא היה נקי מבעיות. מלבד אי כוונתו להפסיק לשתות, מה שמהווה בעיה מרכזית, הנאשם גם הרבה שלא להתייבץ לפגישות, ונראה כי כלל ההליך הטיפולי רחוק מלהיות מושלם.

מוכנה אני לזקוף לטובת הנאשם את כנותו, בכך שהודה שהוא עדיין שותה, אך אין בכנות זו משום תחליף להירתמות מלאה לטיפול.

15. שלושת התסקירים של שרות המבחן לא המליצו כלל על הימנעות מהרשעה.

כאמור - המלצת שרות המבחן לגבי הנאשם כוללת, בין היתר, המלצה להשית על הנאשם מאסר מותנה מרתיע, ומשכך, ההמלצה הנה בפירוש לסיים את ההליך בהרשעה.

משכך - הימנעות מהרשעה אינה הולמת את העבירות בנסיבות ביצוען ואת נתוניו של הנאשם.

16. באשר לבקשת הנאשם להימנע מהרשעתו - על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לנזקי ההרשעה (ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל).

הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית בעתידו, למעט הטענה כי הרשעתו תפגע בסיכויי קבלתו כחבר קיבוץ קדרים, לפי התקנון וכפי שהעידה מזכירת הקיבוץ, שכן נטען כי הרשעה בפלילים היא אחד הקריטריונים להוצאת חבר מהקיבוץ.

לא השתכנעתי מטיעון זה, שכן שיקול הדעת הסופי להוצאת חבר מהקיבוץ הוא של הקיבוץ עצמו, על פי הנתונים הרחבים.

תקנון הקיבוץ, שנמסר לעיוני, קובע בסעיף 36, תחת הכותרת של "הוצאת חבר", את הדברים הבאים:

"רשאי הקיבוץ להוציא חבר מהקיבוץ על פי החלטה של האסיפה הכללית בגלל אחת הסיבות הבאות:

א. אם הורשע במעשה פלילי שביסודו אי יושר או בעבירה מסוג פשע."

מדובר לפיכך בהליך של הפעלת שיקול דעת שבו יידונו נסיבותיו של הנאשם על ידי בני הקיבוץ בו גדל, המכירים אותו היטב, ובו, מן הסתם, יישמע קולו של הנאשם, קולם של הוריו, ויישקלו כלל השיקולים.

עניין החברות בקיבוץ יוכרע על בסיס גורמים רחבים, אשר הליך פלילי זה הנו רק אחד מהם.

17. ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 43351-08-14 **אסינה אלמיו נגד מדינת ישראל (24.11.14)**, בו בית המשפט המחוזי ביטל את הרשעתו של המערער בגין עבירת איומים על שוטרים.

המקרה האמור שונה מענייננו במישורים השונים - חומרת העבירות, המסוכנות העתידית וכן לגבי הפגיעה הקונקרטית של הרשעה, שכן באותו עניין דובר במאבטח שעלול היה לאבד את מקום עבודתו.

לאור כל האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו.

דין והכרעה - ענישה

18. תיקון 113 לחוק העונשין, הבניית שיקול הדעת בענישה קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

ראשית, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, ובשלב השני לגזור את עונשו של הנאשם בתחומי המתחם שנקבע. במקרים חריגים ניתן לסטות ממתחם הענישה, לקולא, משקולי שיקום, ולחומרא, משיקולי הרתעה.

מתחם העונש ההולם

19. עמדת המאשימה מראש הייתה כי הרף התחתון של מתחם העונש במקרה דנן הוא מאסר על תנאי, עמדה זו הינה ראויה ומקובלת עליי.

התייחסתי לעיל לערכים המוגנים שנפגעו מהתנהגותו של הנאשם.

אני סבורה כי בהתנהגותו של הנאשם, בשני המקרים, מדובר בפגיעה ברף הבינוני - נמוך בערכים המוגנים. לא נגרם נזק פיזי לשוטר שהותקף באירוע ממרץ 2013, לא נגרם נזק לאיש באירוע המאוחר יותר. עבירות נגד שוטרים הן עבירות נפוצות אשר יש להתריע בגינן ולהעניש את מבצעהן, ואולם סבורני כי במקרים החמורים, מאופיינות עבירות אלה בעזות מצח של מבצעהן, קריאת תיגר על החוק, זלזול, חוצפה ממש, ואף אלימות מתפרצת כלפי השוטרים, ואילו כאן, בעניינו של הנאשם, נעדר המקרה את כל אותם סממנים חמורים.

אמנם אין לזקוף לטובת הנאשם את היותו שיכור, ואולם התנהגותו בשני כתבי האישום נבעה מאותה אי שליטה שהובילה להתנהגות בלתי רציונלית ופלילית.

על הערך המוגן בעבירות נגד שוטרים ועובדי ציבור, ראו את הדברים שנאמרו בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נגד בחוס נעמאן (19.03.14)**:

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם

דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו.."

20. **מדיניות הענישה** - מעיון בפסיקה שדנה בעבירות נגד שוטרים, עולה כי ניתנה ענישה במנעד רחב.

א. רע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נגד מדינת ישראל (20.01.15)**, נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שייחס לו עבירות תקיפת והעלבת שוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר חוקי. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 2222/13 **דוד חיחיאשוילי נגד מדינת ישראל (02.05.13)**, המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות של תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והמיר את המאסר בעבודות שירות לצו של"צ בהיקף של 200 שעות והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ג. רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נגד מדינת ישראל (30.11.14)**, המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. בית המשפט גזר עליה 30 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ד. רע"פ 1860/07 **שחר נחמני נגד מדינת ישראל (14.06.07)**, המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בחופף למאסר שנגזר ומאסר על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה ובקשת רשות הערעור לעליון נדחתה אף היא על ידי כב' השופט ג'ובראן, בציינו:

"ואבהיר שוב, בעבירות של אלימות קשה ובמיוחד כנגד נציגי החוק, בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים, כאשר העונש המירבי הכתוב בחוק, ראוי לו שיהיה נקודת מוצא."

ה. רע"פ 2065/14 **מחמד אבו מדיג נגד מדינת ישראל (09.06.14)**, המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפה של שוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ו. ע"פ (מרכז) 23394-01-14 **יותם עמרן נגד מדינת ישראל (16.02.14)**, המערער הודה והורשע בעבירות תקיפת שוטר והכשלת שוטר בעת מילוי תפקידו. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש, אך הוסכם כי המאשימה תטען ל- 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות והמערער ביקש להסתפק במאסר על תנאי. בית המשפט גזר עליו חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ז. ע"פ (חיפה) 49707-10-12 **ולנטינה בלוצה נגד מדינת ישראל (14.01.13)**, המערער, נעדרת עבר פלילי, הודתה והורשעה בעבירות תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלום גזר עליה מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבחן וצו של"צ.

ח. ע"פ (מרכז) 1541-03-15 **רונית אברזל נגד מדינת ישראל (29.11.15)**, המערערת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית כשהיא שיכורה. ונדונה ל-4 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. בית המשפט המחוזי הורה כי המערערת תרצה את המאסר בפועל בדרך של עבודות שרת.

ט. ע"פ (באר שבע) 33867-10-13 **אברהם נשיא נ' מדינת ישראל (11.12.13)**, נדחה ערעורו של מערער, בעל עבר פלילי, אשר הורשע לאחר שמיעת עדים וראיות, בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר. בית המשפט גזר עליו 3.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

י. ת"פ (ירושלים) 1281/09 **מדינת ישראל נגד בלאל עוויי ואח' (21.06.12)**, שלושה נאשמים הודו והורשעו כדלהלן - נאשם 1, הורשע בעבירת תקיפה שוטר וניסיון תקיפת שוטר, בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי. נאשם 2 בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונאשם 3 בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בית המשפט גזר על כל אחד מהם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

יא. ת"פ (רמלה) 3020-10-12 **מדינת ישראל נגד צח שניא (05.02.15)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בביצוע עבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לגבי אירוע תקיפת השוטר נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

אני סבורה כי גם התיק הנוסף, שעניינו היזק במזיד והפרעה לשוט, מציב מתחם ענישה דומה, שמתחיל במאסר על תנאי ומסתיים במספר חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם - השמה במתחם העונש

21. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40א לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייגזר לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

הנאשם הודה בביצוע העבירות וצירף תיק נוסף ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

התסקירים דווחו על קבלת אחריות על העבירות, ואולם לא בלי קשיים.

הנאשם נעדר עבר פלילי, למעט עבירה של נהיגה בקלות ראש ובשכרות משנת 2013, עליה נדון למאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה.

העבירות בוצעו כשהנאשם תחת השפעת אלכוהול. גם ההתנהגות כפי שבוצעה, וגם מקרא האמור בתסקירים ממחישה עד כמה רעה היא השפעת האלכוהול על הנאשם, ובהתאם מבהירה את חשיבותה של גמילה. למרות שהנאשם מודע לכך כי שתיית משקאות אלכוהוליים גורמת לו לאיבוד שליטה, הרי שהוא סירב לחדול לחלוטין משתייה. יחד עם זאת, הנאשם נרתם לטיפול, ואף הוצע לו המשך טיפול במסגרת צו מבחן. הטיפול, אף על פי שאינו כולל גמילה מוחלטת, יפקח על הנאשם ויודא כי צריכת האלכוהול על ידו תהיה מאוזנת ולא הרסנית. יש להזכיר כי כידוע, שתיית אלכוהול, בניגוד לצריכת סמים, אינה אסורה על פי חוק, ולכן מצאתי כי ראוי שלא לשלול ולפסול לחלוטין את גישת הנאשם, אותה הביע בכנות, ולפיה לא יתנזר כליל משתייה חריפה.

הנאשם לא הסתבך בכל עבירה נוספת במשך כשנתיים וחצי מאז ביצועה של אחרונת העבירות. התרשמתי כי הירתמותו להליך הטיפול בעמותת אפש"ר, והליווי המסור שהוא זוכה לו מצד הוריו, עשויים לסייע לו לתפקד בעתיד תפקוד חיובי ולא להסתבך בפלילים.

התלבטתי אם לגזור על הנאשם עונש הכולל רכיב של מאסר בפועל, בעבודות שרות, כפי שעתרה המאשימה, ואולם החלטתי בסופו של דבר לקבל את המלצת שרות המבחן, לשים במרכז את ההליך הטיפולי, ולהוסיף רכיב מרתיע של מאסר מותנה.

התרשמתי כי הנאשם מתפקד באופן סביר, עובד לפרנסתו, ומגלה אחריות לנסיבותיו. אשר על כן החלטתי שלא טלטל את שגרתו, ולא להקשות על המשך תפקודו בהשמתו במסגרת של מאסר, ולו בעבודות שרות.

מצאתי כי נכון יהיה במקרה זה למקם את העונש בתחתיתו של מתחם הענישה.

החלטתי להאריך במעט את תקופת המבחן מעבר להמלצת שירות המבחן, על מנת שהנאשם יהיה נתון במסגרת טיפולית והרתעתית זו, ויהיה ניתן לשפוט אותו מחדש, על פי הוראות החוק, ואף להחמיר בעונשו, אם חלילה לא יעמוד בתנאי המבחן או יעבור עבירה נוספת.

סוף דבר

22. **נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. צו מבחן לתקופה של 18 חודשים.

בתקופה זו על הנאשם לעמוד בפיקוח שירות המבחן ולבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר לנאשם בלשון פשוטה את משמעות הצו ומזהיר אותו, שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירות שבגללן ניתן הצו ובית המשפט יוכל לגזור את דינו מחדש.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

זכות ערעור על גזר הדין תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג תשרי תשע"ז, 25 אוקטובר 2016, במעמד הנוכחים.